

የቅሌትና የውርደት ዘመን

ፍቅር ይበልጣል (yibeltalfikir@gmail.com)

እንዴት እንደከረማችሁ እያወቅሁት <እንዴት ከረማችሁ> ብዬ አልጠይቅም። ሲዳሩ ማልቀስ ወግ መሆኑ እዩቀረ እንደመምጣቱ ሁሉ ሲገናኙ ስለምታ መለዋወጥም እንደዚያው እየሆነ ነው። ምን አዲስ ነገር አለና? ጊዜ ማጥፋት ብቻ! ሁሉም ነገር ያው ነው ብቻ ሳይሆን ያው መሆንም እያቃተው ከሴክንድ ወደ ሴክንድ እየባሰበት ነው የሚሄደው - በኢትዮጵያ ውስጥ የሚታየው ነባራዊ ሁኔታ በተለይ - በዓለም ዙሪያ ደግሞ ባጠቃለይ። ተግባርን? <ዘመኑ ነው> ብለን ብቻ የምንተወው ጉዳይ ግን አይደለም። አኛም ነን። ለአንድ ጥትፋም ሆነ ልማት የተራ ዜጎች አስተዋፅዖ ቀላል እንዳልሆነ የዐረብን ምድር የለውጥ ንፋስና ሕዝባዊ እንቅስቃሴ መመልከት ይገባል።

መልካም ነገር ልጽፍ አለመነሳቱን በመግቢያዬ ሳትረዱ አትቀሩም - መልካም ነገር የሚባል ስለሌለ ሳይሆን በተለይ በሀገራችን በአሁኑ ወቅት ክፋው ነገር አመዘኛ ስለሚገኝ ነው። አጻጻፊ የሆነ ጽሑፍን ውበትና ሥርዓት የተከተለ አይደለም። እንዲያ ቢሆን ቦታም ጊዜም አይበቃኝም። ስለዚህ በወፍ በረር ዕይታ ወደአእምሮ የጓዳ የሚገባልኝን፤ ነገር ግን በተለይ ጉዳዩ በቀጥታም ሆነ በተዛዋሪ የሚመለከታቸው ወገኖች ቢቃኙት ይጠቅማቸው ይሆናል ብዬ የምገምተውን ሃሳብ እንደወረደ ማስቀመጥን መርጫለሁ። አነሳሴ ለማንም ምክር ለመለገስ አይደለም። ምክር ዳሮ ቀረ። በዘመነ ዲያብሎስ ጥሩ ምክርን መካሪም ሆነ ምክርን ተቀብሎ ተግባር ላይ እሚያውል ሰው እንደሚያጥጥ መጽሐፉም ቀድሞውን ተንበዮታል። ስለዚህ ቀኑ እስኪደርስ <ጉድ ነው> እያሉ ከመቀመጥ ውጪ ሌላ አማራጭ እንደሌለ ያህል በትዝብት ዐምድ ሥር ተጠልፎ ቀኑን መጠበቅ ነው - ለቀኑ ለሚያበቃው። እንዲያም ቢሆን ከተለያዩ አቅጣጫ ሲታይ ቀኑ የደረሰ ስለመሆኑም መጠቆም አይገድም።

በአንድ ወይ በሌላ መልክ - በዓለማዊነት (Secularism) ወይም በሃይማኖታዊ ጽንፈኝነት (Religious Fanaticism/Fundamentalism) - አጠቃላይ ዓለም የደረሰበት የሞራል፣ የሃይማኖት፣ የፖለቲካ፣ የኢኮኖሚ፣ የሥነ ልቦና፣ የማኅበራዊና ሌሎች ፈርጆ ብዙ የጤናማ ማኅበረሰብ መገለጫ አውታሮች ከዘመን ወደ ዘመን በከፍተኛ ፍጥነት እየተበጠጠሱ መምጣት በሩቅም በቅርብም እየታዘብን በመሆናችን ያን ለጊዜው አንገባበትም። የሀገራችንን ሁለንተናዊ ክስረት ግን አሁን ትንሽ እንገርብ። አዲስ ነገር ስለማልናገር ነው <እንገርብ> ያልኩት በጫት ቃሚዎች የጫትን ዕጥረት መግለጫ ቋንቋ።

<ዘመኑ የቅሌትና የውርደት ነው> ነው መነሻዬ። በመጀመሪያ አንድ ትውስታ ልናገር። የዛሬ አሥራ ስምንት ዓመት ገደማ ወደ አንድ በጊዜው የታወቀ የጠበል ቦታ እግራ ወስዶ ይጥለኛል። መነኩሴው ከዙሪያ ጥምጥሙ ታማሚ ሠልፈኛ ተራው ደርሶት የሚገባውን ተጠማቂ በጠበሉም በመስቀላቸውም እያስለፈለፉ ሲያጠምቁ በአንደኛዎ <ሀ ሁ>ን የማያውቁ ማይም አሮጊት ላይ ሠፍሮ ሲጮህና ሲያስጮህ የታዘብኩት የአጋንንት መንፈስ እስከመቼውም አይረሳኝም። ሌላ ሌላውን ትቼ የመሰጠኝን ክፍል ብቻ ልግለጽ።

አሮጊቷ ላይ የሠፈረው መንፈስ፤ ይቺን አገር ለማጥፋት ከአሜሪካና ከአውሮፓ ተጠራርተን መጥተናል። ዕውቁት ከእንግዲህ ማንም አይችለንም። ... ክርስትና ሃይማኖት በየሌሊቱ በደወልና በቃጭል በዜማና በጸሎት አለስቆም አለስቀምጥ አለን። ስለዚህ ተሰባስቦን መጥተንባችኋል። ዕድሜ ለልጆቻችን- አነሱ የልባችንን ያደርጉልናል። ይታዘዙናል እንታዘዛቸዋለን። ከቃላችን ዝንፍ አይሉም።

አጥማቂ መነኩሴ፤ እነማን ናቸው ልጆቻችሁ?
አሮጊቷ ላይ የሠፈረው መንፈስ፤ የሾምናቸው ልጆች አሉን። እንደልባችን ያሻንን አናዘቸዋለን። የፈለግነውን ያደርጉልናል። አኛም እንደፈለጉ እንዲሆኑ ሁሉንም ነገር ሰጥተናቸዋል።

አጥማቂ መነኩሴ፤ ምንድን ነው የሰጣችኋቸው? ምንስ ሥልጣን አላችሁ ለመስጠት?
አሮጊቷ ላይ የሠፈረው መንፈስ፤ (መንፈሱ በማሾፍ ዓይነት ይሰቃል) ሥልጣን አለን። ለኛ ለተገዛ ዓለምን ሁሉ እንሰጠዋለን፤ [እንዲያዘባት እንዲናዘባት- ይቺኛዎ የኔ ሐረግ ናት]

ሥልጣንና ሀብት እንሰጣቸዋለን። የሚቃወሟቸውን እናጠፋለን። የሚሸረብባቸውን ሜራ አስቀድመን እየተከታተልን እናከሸፍለን። ከውጭም ዕርዳታና እገዛ እንዲያገኙ ወዳጆቻችንን ከጎናቸው እናስልፍለን። ... አትጨቅጭቀኝ አቦ ... በፈጠረህ አታቃጥለኝ፤ ሸኘኝ። እንደልማዴ ጮሄ ልሂድበት፤ መልቀቁን አልለቅም። ያሳደግሁዋትን? እንዴት ብዬ? ልቧ ላይ ከሕጻንነቷ ጀምሮ ቤቴን ሠርቻለሁ - የኔ ናት አልለቃትም። ባታውቅ ነው እንጂ ሁሉም በድብቅም በግልጽም አኛኑ አምላኪ ነው። ያንተ ማርያም ምን ትሰጣቸዋለች መሰለህ? ሥልጣኑም ሀብቱም የኛው ነው። በርግጥ አንተ እምታመልከው አምላክ የኛም ፈጣሪ መሆኑን እናውቃለን። ግን በሰማይ እንጂ እዚህ አንዳችም ነገር አያደርግልህም። ታቦት እሚስመው ሁሉ ከአንጀቱ እንዳይመስልህ። ብዙው ሰው ማተብ የለውም። ቢኖረውም የውሸት ነው፤ ከልቡ እግዜርን አያመልክም። ስለዚህ መጠቀሚያችን እናደርገዋለን። ... ለዓለማችን መሣካት ሦስት ሰዎችን ሾመናል። ቁሱም ጳጳሱም የኛኑ ተልዕኮ አስፈጻሚ ናቸው። ቢጠመጥሙም አትመናቸው። የእናንተ እንዳይመስሉህ...

አጥማቂ መነኩሴ፤ እነሱ የሾማችኋቸው እነማን ናቸው?
አሮጊቷ ላይ የሠፈረው መንፈስ፤ ታውቃቸዋለህ፤ ለምን ታደርቀኛለህ? ዋናው ልጆችን መለስ ዜናዊ ነው፤ ሁለተኛም ሕዝቡን በሃይማኖቱ በኩል ገብቶ እንዲይዘልንና በቁሙ እንዲያበክትልን የሾምነው አባ ጳውሎስን ነው፤ ሦስተኛው ሀብታሙ ሰውዬ አለሙዲን ነው።...

አጥማቂ መነኩሴ፤ መቼ ነው ሰንኮፋችሁን ነቅለችሁ ከኢትዮጵያ የምትወጡት?
አሮጊቷ ላይ የሠፈረው መንፈስ፤ አሄሄ... የምን መውጣት፤ ድራሹዋን ነው የምናጠፋት። አሰቃይታናለች። እናሰቃይታለን። የምንወጣው ቀስ ብለን ነው። ማንስ ሊያስወጣን ቀድሞ ነገር? ሕዝቡን በዘርና በጎሣ፤ በሃይማኖትና በኑሮ ዘይቤ ለያይተነዋል፤ እስከወዲያኛው ከፋፍለነዋል። ዕድሜ ለልጆቻችን። ... እንዲያው ለወደፊቱ ብንወጣም በቀላሉ እንደማይሆን ዕውቅ፤ ሀገሪቱን የደም አበላ ውስጥ ከትተናት ነው ወደልጆቻችን ሥፍራ ወደ... የምንሄደው። እዚያ ለልጆቻችን መኖሪያ እያዘጋጀን ነው። እዚህ አለስቀምጥ ካሏቸው መሀል አገሩን አበጣብጠን በደም እያስዋኘን ልጆቻችንን በኛው ምሪት ባዘጋጁት ቦታ በሰላም እናኖራቸዋለን። የክፉ ቀን ባለዉለታዎቻችን ናቸው። እነሱን ባናገኝ ይህችን ሀገር ለማጥፋት በፍጹም አይቻለንም ነበር።... የምንወጣበትን ጊዜ ደግሞ ይህ ነው ብዬ አልነግርህም። በመጨረሻው ሁሉም ሲነቃብንና ሆ ብሎ ሲያምጽብን ግን መውጣታችን አይቀርም። ያ ጊዜ ታዲያ በቅርቡ ይሆናል ብለህ አታስበው። ገና ብዙ አሣር አለባችሁ...

ልጆቹን ጨምሮ ከምወደው ነገር ሁሉ ይለየኝ - ይህ ቃል በጆሮዬ የሰማሁት እንጂ ድርሰት እንዳይመስለችሁ። ጊዜው በመራቁ ምክንያት ቃል በቃል ለላስታውስ እችል ይሆናል፤ ከዚያች ማይም ሴት አንደበት ይወጣል ተብሎ በፍጹም የማይጠበቅ አነጋገር ስሰማ የተደገሰልን ድግስ ክፋኛ የሚያስጨንቅ እንደነበር ያኔውን ገብቶኛል። እስከዚህ ዘመን ይራዘማል ብዬ ግን አልገመትኩም ነበረ። ይሄውና ግፍና በደሉ ተጠናክሮ ከቀጠለ ሃያ አንድ ዓመት ሊሞላው ነው።

ዘመኑ የቅሌትና ውርደት መሆኑን ማንም አያጣውም። መለስ ዜናዊ በአንድ ቃል መጠይቅ <በመሠረቱ እኔ ሃይማኖት የለኝም፤ ሃይማኖት እንዲኖረኝ ብፈልግ ግን ጴጌና ጳጳስ ስምን ደስ ይለኛል። > ብሎ መናገሩ ተዘግቦለታል። ይህ አነጋገሩ እንደኢትዮጵያዊ የሚያሳፍር ይመስለኛል። የዘቀጠው ትውልድ፤ በቁሙ የሞተው ትውልድ፤ በሞራል የለሸቀው ትውልድ፤ ከሀገሩ ባህልና ወግ የወጣውና ሀገርና ባህል አልባ ሆኖ አየር ላይ የተንሣፈፈው ትውልድ ... ወደሥልጣን መውጣቱን በገሃድ የሚያውጅ የዕብሪትና የትምክህት አነጋገር ነው። ሃይማኖት የሌለው ሰው እንደባህላዊው ግንዛቤያችን ልንም የሌለው ፈረስ ነው - አውራ ነው - የሚፈራው ነገር ስለሌለው ልቅ ነው። መለስም እንደዚሁ ስድና መረን የለቀቀ ዋልጌ የሆነው ለዚህ ነው ማለት ይቻላል። እርግጥ ነው ሃይማኖት ያላቸው እየመሰሉ ከሃይማኖታቸው ቀኖና ውጪ የሚጓዙ እጅግ ብዙዎች አሉ - ብጹዕ አባታችንንና ብጹዓን ንጹዳን አባቶቻችንን ጨምሮ። (በወግ በማዕረግ ሳይሆን) ከቃለ ዐዋዲው ውጪ በሥነ ሥርዓቱ ሚስት አግብተው ልጅ አየወለዱ የሚኖሩ ሊቃነ ጳጳሳት አሉን አቦ! ስም እየጠራሁ መናገር እችላለሁ - ከቅርብ ጎረቤቴ እስከ ሩቅ ሐሳዩ መሲሕ አባቴ። ቅሌት ነው፤ ውርደት ነው። ስለዚህም ነው ሃይማኖት የጠፋችው። መለስ በአንድ ፊቱ ትክክል ነው። በሃይማኖት ስም ከሚያጭበረብር ከነአካቴው <ሃይማኖት የለኝም> ማለቱ ከነዚህ ጠፍተው

ከሚያጠፉ - ማሰነው ከሚያማሰኑ - ጳጳሳትና ኤጲስ ቆጶሳት የተሻለ ነው ቢባል ማጋነን አይደለም፤ ፤ ከውስጥ አርበኛ የለየለት ጠላት የተሻለ ነውና።

የዝቅጠታችን ደረጃ ለከት የለውም። የመለስ ዜናዊ ንግግር በአብዛኛው ከአንድ የሰማንያ ሚሊዮን ሕዝብ ሀገር መሪ የሚጠበቅ ብቻ ሳይሆን ከአንድ ተራ ዱርዬና ማጅራት መቼም አይጠበቅም - እንደኢትዮጵያዊው የቀደመ ጨዋ የአነጋገር ባህል። ይህ ሰውዬ - መለስ ዜናዊ - እስካሁን በግልጽ ሲናገር ያልሰማሁት ብቸኛ ቃል (ከግድግዳ ጋር ሲሆን በዚያ ቃል እንደሚሰደብን አልጠራጠርም) ያቺን ከወደ ሐረርና ድሬዳዋ በኩል በምር ሳይሆን እንደአንደበታዊ የአካባቢ ልማድ የምንሰማትን ስብሃታዊ ቃል ብቻ ነው። ነፍሱን ይማርና ስብሃት ገ/አግዚአብሔርን ማለቱ ነው።

ስብሃት ስል ትዝ ያለኝ ነገር አለ። ብፁዕ አባታችን ሥርዓተ ቀብሩን የመሩበት አገባብ አልገባኝም። ኦርቶዶክስ ሃይማኖት የሪያሊዝም አቀንቃኝ ሆነች እንዴ? ኦርቶዶክስ ሃይማኖት የሄደኒዝምና ኒሂሊዝም አጋፋሪ ሆነች እንበል? ኦርቶዶክስ ሃይማኖት ብለ ብለ የናቼራሊዝም ጠበቃ ሆነች እንዴ? ዐድዋነትንና ከዚያ ጋር ሊያያዝ የሚችለውን ቀጭን የዝምድናም ይሁን ሌላ የትስስር ገመድ ለአሁኑ ስለማያስፈልግ እንዘንጋውና - አንድ የሃይማኖት ቁንጭ ሊመራው የሚገባው የቀብር ሥነ ሥርዓት እንዴት ዓይነቱን ነው? በኔ በኩል ሁሉንም ቀብሮች ቢሆን ደስ ይለኛል - የስብሃትንም ጭምር። ግን ያ ስለማይቻል በሀገር ደረጃ በጣም የታወቁና ለሀገርም አንዳች አወንታዊ አስተዋፅዖ ያበረከቱ ዜጎች ሲያርፉ ፓትርያርክ ሥርዓተ ጸሎቱን ሲመራ ይታያል - እንደሰካሁኑ። ጥያቄው ታዲያ ታዋቂነት ብቻ ሳይሆን በምን ታወቀ የሚለውም ትኩረት ሊሰጠው ይገባል ባይ ነኝ። አለበለዚያ አሳፋሪ ሁኔታም ሊፈጠር ይችላል። ጳጳሱ በመካነ መቃብሩ ሲገኝ በትልቁ አግዚአብሔርን እንደሚወክል ሲያንስ ደግሞ መሪነት ላይ በሰው አምሳል በመካከላችን እየተመለሰ ለቀኝ ዐይንህ ብታሳስትህ አውጥተህ ጣላት፤ ከሁለት ዐይኖችህ ጋር ወደሲኦል ከምትጣል ይልቅ አንድ ዐይና ሆነህ ወደገነት ብትገባ ይሻልሃል፤ ሴትን ዐይቶ በልቡ የከጀለ አመነዘረ... እያለ የሰበከውን ኢየሱስ ክርስቶስን እንደሚወክል የታወቀ ነው። ... እርቃንነትን፣ ዘመዊነትንና ሴሰኝነትን በደምሳሳው የመንግሥተ ሰማይን በር ጠርቅመው ከሚያዘጉ ታላላቅ ኃጢያቶች ውስጥ ቀንደኛ ቀንደኛ የሆኑት የሚፈጽሙና የሚያስፈጽሙ እንደነ ቢዮንሴ ያሉ የጠፋቸው ዓለም ምሳሌ ሰዎችን እየጋበዘ ቤተ ክርስቲያንን፣ንዋየ ቅድሳትንና አልባሳትን የሚያረክስ ጳጳስ የተወለደባትና አድጎም ሃይማኖትን ሊያጠፋ የተሾመባት ብቸኛ ሀገር ኢትዮጵያ ናት - እንደፓፕ ሮደሪጎ የ15ኛው ክፍለ ዘመን የቫቲካን ሊቀ ጳጳስ ጉደኛ የሆነ ሰውዬ። ዘር ከልጎም ይሰባል እንዲሉ የዚህ አስገራሚ ፍጡር አነጋገርም ልክ እንደ (አጎቱ ልጅ?) እንደመለስ ዜናዊ መሆኑ የቅጣታችን ጽናት እንዴቱን ያህል የገረረ እንደሆነ ፈጣሪም ሊቀጣን የሰነዘረብን ዱላ ምን ያህል ምሕረት የለሽ እንደሆነ ያሳያል። ትግራይነትን፣ አማራነትን ወይም በጥቅሉ ዘውገኝነትን ከዚህ የስሌት ማዕቀፍ ውስጥ አታስገቡብኝ አደራ። ይቺ ይቺ የወያኔ የማነጣጠያ ሥልት ናት። በበኩሉ እንኳን የሃይማኖታችን በር ከሆነችው ከትግራይ ይቅርና ክርስትና እምብዝም ካልተሰበከባቸው ከሙርሲና ከሐመር ነገዶች ፓትርያርክ ቢሾምልኝ ግድ የለኝም ብቻ ሳይሆን በደስታ ነው የምቀበል - ሕግን አክብረው የሚገቡትንም ቃል ሳያዘንፉ በተግባር አስከፍሮ ድረስ።

የመለስንና የባሕርይ አባቱን የወንበዴውን ጳጳስ (የሰውን ሚስት ዘርፎ ለይምሰልም አመንኩሶ በአጠገብ በማስቀመጥ የግቢ አዛዥ ናዛዥ ከማድረግ ያለፈ ውንብድና ሊኖር አይችልም) የአነጋገር ዕብሪተኝነትና አጠቃላይ ግብራዊ ዋልጌነት ዘርዘር መጨረስ በፍጹም አይቻልም - በነገራችን ላይ ኃጢያትን ሁሉም ያደርጋል - <ሁሉም በኃጢያት ሥር ወድቋል> የመባሉን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል በተግባራችን የምናረጋግጠው አውነት ነውና። በነሱ ግን አያምርም ብቻ ሳይሆን ያስጠላል። አርአያ መሆን ሲገባቸው እንደዚያ ሲሞላፈጡ - ወንጀልና ኃጢያትንም የዕለት ተለት ግብራቸው አድርገው በዚያም ዕኩይ ግብራቸው ሲኮፈሱ ስናይ ፈጣሪን ከማመን ይልቅ ልንከዳ የሚዳዳን አንጠፋም። ግን አሁንም ቢሆን እነሱና ፈጣሪ ለይቅል መሆናቸውን መረዳት ለማይቸግረን ሰዎች አግዜርንና እነሱን በአንድ ሚዛን እንደማናስቀምጥ ግልጽ ሊሆንላቸው ይገባል። እነሱ ግን አደራቸውን አለባበሳቸውንና አነጋገራቸውን ዐይተን የፈጣሪን ቦታ የምንሰጣቸው እንዳይመስላቸውና በትዕቢት እንዳያብጡ - ለማያውቃቸው ይታጠኑ።

አንድ ነገር ታወሰኝ። አንድ አዲስ ሙሽራ አማቶቹ ቤት ለቅልቅል ተጠርቷል አሉ። ለግልጽነቱ ይቅርታ። እናቱ ታዲያ የልጃቸውን እንደመለስ ወጸውሎሳዊ ዘርፍጤነት ያውቁ ነበርና < አደራህን ልጅ - እንዳታዋርደኝ። ንግግርህ እንትን እንትን ስለሚል አማቶችህ ፊት ምንም ነገር እንዳታወራ >

ብለው ያስጠነቅቁታል። ልጁም ቅልቅሎ ላይ ቃላቸውን ጠብቆ በሰማም እንደተባለበት ሰይጣን ጸጥ ይለል። አማት ይጨነቃሉ። <ተጨውት እንጂ ልጅ? ይህም እኮ ቤትህ ነው - እኔም እናትህ ማለት ነኝ። ...> እያሉ ቢወተውቱት ጊዜ የተጣለበትን ማዕቀብ ለማሳወቅ በጅሎች የአነጋገር ዘይቤ እንዲህ ይለቸዋል፤ እንዲህ - <እማዬ ንግግርህ እንትን እንትን ይለል ስላለችኝ አልናገርም> ይለቸዋል። አማትም ወዲያው <ውይ የኔ ልጅ! ለኔስ ንግግርህ ማር ነው፤ ግዴላህም ተጨውትልኝና እንግዶቻችንም ደስ ይበላቸው> በማለት እንዲጨውት ያበረታቱታል። ሞኑ አማች የእናቱን ምክር ዘንግቶ ጨዋታውን ቀጠለ። አሁንም በጅሎች የአነጋገር <ለዛ> ነው፤ <እማዬ> <አቤት፣ አፌ ቁርጥ ይበልልህ!>። <ያ እዚያ ጋ ያለው ልጅ የማነው?> <የኔ> ። <እዚያ ወዲያ ያለውስ?> <የኔ>። <እነዚያዎቹስ?> <የኔ>። እነዚህ ሁሉ ቤት ሙሉ ልጆች የርስዎ ልጆች ናቸው?> <አዎ፣ የኔ ናቸው።> ... በመጨረሻው ግን አስቀየማቸውና <አውነትም ከእንትንም እንትን> አሉት ይባላል። ዝርዝሩን ከሚያውቅ ሰው ጠይቃችሁ ተረዱ፤ እኔ የራሴ እንጂ የሰብሃት ግርፍ አይደለሁም።

በነገራችን ላይ የሰብሃት ተቃዋሚ አይደለሁም። አንድ ሰው ሌላን ሰው አስካልጎዳ ድረስ ምርጫዎቹን አከብራለሁ። መጥፎው ነገር ምርጫዬን ካልወደድክልኝ አጠፋሃለሁ የሚለው አምባገነናዊ የመለስና ቢጤዎቹ አካሄድ ነው። የተቃዋምኩት ግን የሃይማኖት አባት የሚገኝበትንና የማይገኝበትን መቼታዊ ሥርዓት ማወቅ አለመቻሉ ላይ ነው - በኔ የግንዛቤ አድማስ መሠረት። በጥላሁን ገሠሠ ቀብር ላይ የመገኘታቸውን አግባብነት ለማጠየቅ ዕንባውን በመንታ በመንታ እያወረደ ያቀነቀነበትን የወሎን ርሀብ ማስታወስ ብቻ በቂ ነው - ለአቃቂረኞች ክፍተት ላለመፍጠር ማሰቤን በሹልክታ ለመጠቀም ነው።

ቅሌትና ውርደት ቀለባችን ከሆነ ዋል አደር አልን እሚለው አይደል መነሻችን? አዎ፣ ከረምን እንጂ የምን ዋል አደር ብቻ።

የቅሌት መነሻው ሀፍረትንና ይሉኝታን ማጣት ነው። ሀፍረትና ይሉኝታ ከሀገራችን ከተሰደዱ እጅግ ቆዩ። ዘረኝነትም በሉት፣ ጎሠኝነትም በሉት፣ ዘውገኝነትም በሉት በአሁኑ ሰዓት ዐይኑን አፍጥጦ ሊጨርሰን የተነሳ አውሬ እሱ ሆኗል። ለጠለቶቻችን ግርድፍ የደረጃ ሠንጠረዥ ማውጣት ካስፈለገ ቀጥሎ የሚመጣው የሃይማኖት ጉዳይ ይመስለኛል። ቀጥሎም ሙስናና ንቅዘት። እንደአውነቱ ከሆነ የሃይማኖት መጥፋትና ትክክለኛ እረኞች ሊሆኑ የሚጠበቁ አባቶች በሰይጣን ወጥመድ እየተጠለፉበት መጥተው መንጋው በተኩላዎችና በቀበሮዎች መነዳቱ ዋነኛው የመጥፋታችን መሠረት ነው። በጥፋት መርከብ ውስጥ የተሳፈረ ሰው ደግሞ እንኳንስ ለሌሎች መብት መከበር ሊታገልና ጥረት ሊያደርግ የራሱንም መብት ለማስከበር ቃል ሊተነፍስ አይችልም። ለዚህ ነው ሁሉም ተነካክቶ በመለስ አማርኛ ተጨመላልቆ በዝምታ ባሕር እየዋኘ የሚገኘው። በተለይ በዘር የመጠቃቀሙ ነገር <እግዚር መንበሩን ለወንበዴዎች አስረክቦ ተሠወረ እንዴ?> በሚያስብል ሁኔታ የሀገሪቱ የጥቅም ቦታዎች ሁሉ ለወያኔዎች ብቻ ተመድቧል። ይሉኝታ ብሎ ነገር አይሠራም። ዐይናቸውን በጨው አጥበው በተጋቦት ወያኔ የሆኑ ወገኖችም ፍርፋሪ አላጡም። ነገር ግን ዘወትር በክትትል ቀለበት ውስጥ ናቸው - አይታመኑምና። የሥቃያችን ሁሉ መንስኤም አለመተማመን ነው። ነገሩ <የነብርን ጭራ አይዘም ፤ ከያዘም አይለቁም > እንደሚባለው ነው። ወያኔ የሁሉንም ጭራ ይዛለች፤ መልቀቋ ግን አይቀርም - ያኔ እርሷን አለመሆን ነው። የአሁኑ አያያዛ ሌልኛ ነውና። የሚገርማችሁ በጣም ትንሽዬ ነገር - በኢትዮጵያ ዘፈኑ ሁሉ ወያኔያዊ ሆኗል፤ ማንም ሳይገደድ ወያኔን የሚያስደስት የሚመስለውን ዘፈን ነው በየትምህርት ቤቱ፣ በየቡና ቤቱ/ሆቴሉ፣ በየመዝናኛ ቤቱ፣ በየቲቪው፣ በየኤፍ ኤሙ፣ በየፋና ሬዲዮው፣ በየሱፐርማርኬቱ... የሚከፍተው። መለስንና ካድሬዎቹን ላለማስከፋት/ለማስደስትም የሚዳክረው ወገን ያሳዝናችኋል። ፊትን ያለመሆን አባዜ አዳሜን አግር ከወርቅ ጠፍንጎ ይዘት በየሠርጉና በየጭፈራ ቤቱ በቅጡ የማያውቅበትን ሥልት ለመጨፈር ሲፍገመገም ታያለችሁ - ለመምሰል። ነገ ደግሞ የዝንጀሮ ወይም የጠጣ ቅኝት ቢመጣ ማስመሰሉም ቅኝቱን ለውጦ ይቀጥላል። ከዚህ እንውጣ። ወደራሳችን እንግባ - ሳይመሽ።

መለስና አባቱ ጳጵሎስ ሰውን እንዴት ማኖ እንደሚያስነኩ ያውቁበታል። ወደቁራ እንደሚነዳ የዕርድ ከብት አሽከርቻቸውን ጨውና ስኳር አያለሱ - የሀገሪቱን አንጡራ ሀብት ለራሳቸው የሥልጣን ማቆያነት በመጠቀም ማለት ነው - እንዴት ዕድሜያቸውን መቀጠል እንደሚችሉ፣ እንዴት ሀብትና ንብረት ማግበስበስና ማከማቸት እንደሚችሉ ተክነውበታል። ሃይማኖት ለጳውሎስ የሚፈልገውን ማድረጊያ መሣሪያ እንጂ ሌላ ማለት አይደለም። እንዲያውም ጳውሎስ

በርሀራሄያዊ አገላለጽ <ኢቴይስት>፣ ጨከን ባለ ተግባራዊ አገላለጽ ደግሞ <ሴቴኒስት> ይመስለኛል። የገንትና የሲኦል ሰው በምግባሩ ያስታውቃል። ጣፋጭ ፍሬ በዛፋ ላይ እንዳለ ያስታውቃል እንዲል አስተምህሮ ክርስቶስ።

ጠፍተናል ጎበዝ! በሀገር ውስጥ ያለን ዜጎች ይህን በደንብ እናውቃለን። በሁሉም ረገድ ጠፍተናል። አጭበርባሪው በዝታል። አላጭበረብርም የሚል ወገን ካለ እሱ በቁሙ እየሞተ ነው። ባጭሩ ይራባል፤ ይጠማል፤ ይታረዛል። ከዚህ ያነሰ ሞት ደግሞ የለም። በእምነት ጥንካሬህ፣ በሃይማኖት ጽናትህ፣ በአልሰርቅም፣ ባይነት አቋምህ የምትበለውና የምትለብሰው ቤተሰብህንም የምታኖርበት አንዳች ቁሳዊ ሀብት እስከማጣት ደረጃ መውረድ ደግሞ ከኪሳራዎች ሁሉ የሚከፋው ኪሳራ ነው። በንግድም ይሁን በፖለቲካና በሃይማኖት ካላጭበረበርክ ኢትዮጵያ ውስጥ በአሁኑ ወቅት አትኖርም፤ አራት ነጥብ (በገዢው ኃይል ቋንቋ) ። ገዢው መደብ ሁሉንም ተቆጣጥሮ የሀገሪቱን ሀብትና ንብረት እንደፈለገው አያደረገ ነው። ሕግና ሥርዓት የለም - አንድን ሰው ለማሰር በአንድ ቀን አዳር ሕግ ወጥቶ የይስሙላው ሕገ መንግሥት ሳይቀር ተሸሮ እንደሚያደር ሁሉ አንድ ሰው ወይም ቡድን ለመጥቀምም በቅጽበት ሕግ ቢጤ ሊወጣና ሊታወጅ ይችላል - ፓርላማ ብሎ ነገር የለ፤ የሚኒስትሮች ካቢኔ ብሎ ነገር፤ የዳኞች ጉባኤ ብሎ ነገር የለ፤ ሳሊና ብሎ ነገር የለ... ሁሉም ነገር ለመለሰና ከመለስ ጋር ሆኗል፤ ጫትና ሀሸሽ፣ ህልምና ቅዠት፣ ዊስኪና በጫማ የተደፈነ ባልጩት ቅንጭላት ሀገር እየመሩ በ<ታዋቂ ዓለም አቀፍ ሰዎች>ም <አይዟችሁ፤ በርቱ፤ የክፍለ ዘመኑ የአፍሪካ የመጀመሪያዎቹ ዲሞክራት መሪዎች ናችሁ...> ተብለው እየተሞካሹ ... አኛም ለቁርጥ ቀን ያኖርናትን የለበጣ ሳይሆን የሞት ሞታችንን አሟጥጠን በማውጣት እንደምንም በፍገት እየሳቅን አለን፤አሉ። አዜብና መለስ በሥልክ የሚያስተዳድሯት ሀገር ሆናለች - ይህች ትልቅ ትባል የነበረች ሀገር። ይገርማል። መለስ የፈለገው ነገር ሁሉ ይሆናል። ለይምሰል ያህል ሲባልም እንኳን በሕግ መግደልም ቀርቷል። ግድያው ሳይቀር በጠፍ ጨረቃና በሥውር ነው። የውሸት ችሎትም መሰየም ሳያስፈልግ እንደሰሞኑ የአቤ ቶክቻው ወንድም የትም ተገድለህ ተጥለህ ብትገኝ ጠያቂም ሆነ ተጠያቂ የለም።

አይ ሞኝነት! ሰው እንዴት ሰውን ከሜዳ ተነስቶ ይገድላል? እረ ይሄ ነገር ይታሰብበት። ሚች ሳያዋንን መግደሉን አሁኑኑ ያቁም። ለሚሸና መጠጥና ለ... የሞተ አህል ሲባል የእግዚርን ክቡር ፍጡር ሳያገባ ገብቶ ገድሎ መጣል ምን የሚሉት ፈሊጥ ነው? ስንት ሺህ ዓመት ሊኖር? አንድ ዜጋ የሥልጣንም ይሁን የሀብት ሥጋት ከሆነ ሳያስቃዩ አሥሮ ማኖር ሲቻል የምን ግድያ ነው? ፖለቲከኞች ወደታች ማደጋቸውን ትተው ወደላይ ማደግ አሚጀምሩት መቼ ይሆን? ሕግ አልባና መደዴ ይሁኑ - ግዴላም። ነገር ግን የላይኛውን ጫፍ- ሊታሰብ የማይገባው የመግደሉን ጫፍ ለምን ይይዛል? ነግ በኔን እንዴት አጡት? <በሠይፍ የሚገድሉ በሠይፍ ይገደላሉ>ን እንዴት ይረሱታል? ወይ ቁልነት!! ምን ይሻለን ይሆን? ሰው ማደግ ባይችል በነበረውና ባለው መኖር እንኳን ያቅተው? የመንግሥቱ በቀለማት ያሸበረቁ ሽብርቶች - 69 እና 70 - በየት በኩል ዞረው በ21ኛው ክፍለ ዘመን አሁን መጡበን ጃል? በውነት መረገም ነው። ትልቅ መረገም!

ሀገር ውስጥ ሕይወት ደመ ነፍሳዊና በዕድል ሆንዋል። በአጭሩ በስግብግቦችና በሆድ አምላኪዎች ምክንያት ኢትዮጵያ የሲኦል አብነት ሆናለች። ሲኦልን መጎብኘት የሚፈልግ የውጪ ሀገር ሰው ካጋጠማችሁ ወደኢትዮጵያ ሂድ በሉት። ገዢም ተገዢም ልባምነትን የተነጠቁባት ብቸኛዋ ሀገር ኢትዮጵያ ናት እያላችሁ ለዓለም ሰበኩ። እውነቱ ይህ ነው። ሆኖምነት ነግሦ ወንድም ወንድሙን፣ አህት አህቷን፣ ልጅ ወላጅን፣ ጓደኛ ጓደኛን በቁም የሚገሸላለጡባት - የቀን ጅብ የወረራት ሀገር ኢትዮጵያ ናት ብላችሁ ዐውጁ - ኩነኔ የለባችሁም፤ እውነትን በመናገር ኩነኔ የለም። በሕዝብ ብዛትና በበሳል የሀገር ልጅ አመራር ዕጦት የምትሰቃይ፣ አብዛኛው የሀገሪቱ ሕዝብ አሚልሰውና አሚቀምሰው አጥቶ በርሀብና በርዛት፣ በበሽታና በድንቁርና በሰደትና በተለያዩ እንግልት በሚሰቃይበት ሁኔታ በጉቦ፣ በሙሰናና በዝርፊያ ባለሥልጣናቸን ቢሊዮኔር የምታደርግ ብቸኛ ሀገር ኢትዮጵያ አለችላችሁ ብላችሁ ንገሩና መጥተው ይጎብኙት። እንደአይሾሪያዊው ቲከን ጃህ አንድ አለሁልሽ የሚል አርቲስት፣ እንደበርማዋ ሳን ሱቺ አንድ በቅርብ ሆኖ አለሁልሽ የሚል የነጻነት አርበኛ፣ እንደኢራናዊቷ አዛር ናፍሲ አንድ ብሶቷንና እንግልቷን ገሃድ የሚያወጣ ደራሲ፣ እንደቻይናዊው አይዌዌ በሥንክን እውነትን የሚገልጽላት ከያኒ... አጥታ የነበረትን በሞት እዩተነጠቀች ምትኮች እንዳይኖሯትም ከመጸነሳቸውና ከመወለዳቸው በወያኔው የጥፋት ጆሌ የሚታረዱባት ቀጭን የቀረች ሀገር፣ ነፍሰ ሥጋዋ በኤሎሄ እየተነጠራወዘ የምትገኝ የድምጽ አልባ ሚልዮኖች ሀገር መሆንዋን ለዓለም ንገሩ - በኋለኛው ዘመን ምሥክርም እንዳይጠፋ። በጥቂት

ወርባሎች መቅና አጥታ ሁሉንም ነገሮቿን በሃያ ዓመታት ውስጥ የተነጠቀችና ከሕንጻዎችና ከጥቂት አስፋልት መንገዶች ውጭ ባድማ የቀረች ባዶ ሀገር መሆንዋን ሳታፍሩ ተናገሩ። ሰዎቿ ሕይወት የሌላቸው ግዑዝ ተንቀሳቃሽ ሆነው በቀን እንቅልፍ ድቃት የሚሰቃዩ ሀገር መሆንዋን ለሰማይም ለምድርም ለፍፋ። አንድ ሕግ ግን አለ - ሁሉም ሊያስታውሰው የሚገባ፤ በማንም በምንም የማይለወጥና የማይሠረዝ፤ እሱም <ፊተኞች ኋለኞች፤ ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ> የሚለው ነው። ነገም ሌላ ቀን ነው - ቻው።

EthioLion.Com